

Nr 35.

Av herr **De Geer m. fl.**, om bidrag av statsmedel till täckdikningsföretag.

Utökade täckdikningsföretag skulle medföra sysselsättning för ett mycket stort antal arbetslösa och skulle samtidigt befordra möjlighet till utökning av bland annat även sådan växtodling, som kunde bidra till minskat behov av kraftfoderimport.

Utökat statligt stöd till täckdikning bör därför kunna anses synnerligen väl motiverat under nu rådande förhållanden.

Särskilt i södra delen av landet finnes bland de arbetslösa ett stort antal arbetare vana vid jordbruksarbete och sålunda mycket väl lämpade för täckdikningsarbeten.

Tillfölje de tryckta tiderna äro jordbrukarne emellertid i allmänhet icke i stånd att utföra större täckdikningsarbeten, såframt de ej kunna erhålla statsbidrag därtill i betydligt högre grad än som enligt hittills gällande bestämmelser är möjligt.

Både direkt statsbidrag och lån torde vara erforderligt om täckdikningar skola kunna igångsättas i den utsträckning, som nuvarande förhållanden kunna anses påkalla.

Bidrag till täckdikningar utgå hittills såsom lån från allmänna täckdikningslånefonden, och vilja vi framhålla det angelägna i att sådana lån fortfarande finge tilldelas men att de kompletterades med direkta statsbidrag och tillsvidare utan snäva begränsningar vare sig beträffande täckdikningarnes areal eller beträffande bidragens storlek.

Vi hemställa därför,

att riksdagen ville för budgetåret 1933—1934 bevilja ett extra förslagsanslag om två millioner kronor att utgå som bidrag till täckdikningsföretag med högst 50 % av verkliga kostnaden och

att utöver nyssnämnda bidragen fortfarande måtte kunna beviljas bidrag till täckdikningar såsom lån från allmänna täckdikningslånefonden.

Stockholm den 17 januari 1933.

Arvid De Geer.

Arthur Heiding.

J. Nilsson,
Hörby.

Axel Pehrsson.

Albin Eriksson,
Tofterod.

Victor J. Mattsson.

Anders Pettersson.